

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/54/2018
Identifikačné číslo spisu: 1316010236
Dátum vydania rozhodnutia: 13. augusta 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1316010236.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného K. Z., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 1T/21/2016, na neverejnom zasadnutí dňa 13. augusta 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného K. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júla 2017, sp. zn. 4To/67/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného K. Z. s a odmieta.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej tiež „okresný súd“) zo 17. mája 2017, sp. zn. 1T/21/2016 bol obvinený K. Z. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

od presne nezisteného času roku 2015 až do 15.10.2015 v záhradnej chate pri Jazere Nové Košariská v katastri obce Dunajská Lužná, na iných presne nezistených miestach v I., ako aj v izbe č. XX v hoteli D. nachádzajúcom sa v Z. na ulici J. č. X, vyrábala metamfetamín (pervitín), ktorý následne na základe telefonicky objednaných predával B. X., ako aj iným doposiaľ nestotožneným osobám, pričom pri domovej prehliadke v izbe č. XX na X. poschodí v hoteli D. na J. ulici č. X v Z. bolo zistené, že obvinený Z. tu prechovával materiály, látky, prípravky (prekurzory) a predmety slúžiace na výrobu metamfetamínu (pervitínu) z efedrínu a pseudoefedrínu, pričom z týchto látok

- metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok
- efedrín resp. pseudoefedrín je v zmysle zákona č. 331/2005 Z. z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa upravuje nakladanie s určenými látkami uvedenými v nariadení (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a

Rady z 11. februára 2004 o prekurzoroch drog zaradený medzi určené látky kategórie 1, na nakladanie s ktorými sa vyžaduje povolenie Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv,

- benzylmetylketón (fenylacetón) je v zmysle zákona č. 331/2005 Z. z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa upravuje nakladanie s určenými látkami uvedenými v nariadení (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004 o prekurzoroch drog zaradený medzi určené látky kategórie 1, na nakladanie s ktorými sa vyžaduje povolenie Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv,
- kyselina chlorovodíková je v zmysle zákona č. 331/2005 Z. z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa upravuje nakladanie s určenými látkami uvedenými v nariadení (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004 o prekurzoroch drog zaradená medzi určené látky kategórie 3 na nakladanie s ktorými sa vyžaduje registrácia Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv,
- toluén je v zmysle zákona č. 331/2005 Z. z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa upravuje nakladanie s určenými látkami uvedenými v nariadení (ES) Č. 273/2004 Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004 o prekurzoroch drog zaradený medzi určené látky kategórie 3, na nakladanie s ktorými sa vyžaduje registrácia Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv,
- acetón je v zmysle zákona č. 331/2005 Z. z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa upravuje nakladanie s určenými látkami uvedenými v nariadení (ES) Č. 273/2004 Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004 o prekurzoroch drog zaradený medzi určené látky kategórie 3, na nakladanie s ktorými sa vyžaduje registrácia Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv,

a pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia Combi, EČ: I. a následnej osobnej prehliadke obvineného Z. v čase jeho zadržania dňa 15. októbra 2015 prechovával vo vrecku bundy 5 ks zatavených striekačiek s obsahom spolu 6713 mg materiálu s prítomnosťou metamfetamínu v množstve 74,1 % hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), čo zodpovedá minimálne 75 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

pričom obvinený K. Z. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T 36/10 zo dňa 17. januára 2011, právoplatným dňa 17. januára 2011 uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Súčasne mu uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a tiež trest prepadnutia vecí, konkrétne uvedených vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu, ktorých vlastníkom sa stal štát.

O odvolaní obvineného a prokurátora rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 27. júla 2017, sp. zn. 4To/67/2017 tak, že odvolania prokurátora a obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému doručené 14. februára 2018 a jeho obhajcovi 20. februára 2018 podal obvinený dovolanie, v ktorom namietal, že uznesenie krajského súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.).

V dovolaní obvinený v záujme naplnenia vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu, namietal, že v jeho trestnej veci, bolo o začatí trestného stíhania podľa § 199 Tr. por. vyšetrovateľom rozhodnuté uznesením zo dňa 21. augusta 2015, a to na podnet II. oddelenia Národnej protidrogovej jednotky, Národnej kriminálnej agentúry, PPZ, MV SR, t. j. minimálne 4 mesiace potom, ako malo dôjsť k sledovaniu jeho osoby a získavaniu informácii, ktoré preverovali páchanie drogovej trestnej činnosti osobou obvineného. Do vydania uznesenia o začatí trestného stíhania podľa Trestného poriadku, tak

mali byť vykonávané proti obvinenému úkony „podľa nariadenia MV SR č. 53/2009 o operatívno-pátracej činnosti“ a nie podľa Trestného poriadku. Podľa názoru obvineného, ak mali príslušníci Policajného zboru minimálne od apríla 2015 dôvodné podozrenie, že obvinený pácha trestnú činnosť, t. j. vyrába a distribuuje pervitín, boli povinní postupovať podľa § 113 Trestného poriadku o sledovaní osôb a vecí a nie podľa iného predpisu.

V tejto súvislosti obvinený argumentoval, že dôkaz získaný postupom, ktorým mali byť obchádzané ustanovenia Trestného poriadku o sledovaní osôb a vecí, nemožno pokladať za zákonne získaný dôkaz a nemožno ho použiť v trestnom konaní. S poukazom na doktrínu ovocia z otráveného stromu, nemožno v trestnom konaní použiť ani dôkazy odvodené od nezákonne získaného dôkazu.

Ďalej uviedol, že orgány činné v trestnom konaní boli, po získaní informácií postačujúcich na začatie trestného konania podľa § 199 Tr. por., povinné pri realizovaní ďalších úkonov postupovať podľa Trestného poriadku. V trestnej veci obvineného malo byť vykonávané sledovanie jeho osoby po dobu štyroch mesiacov postupom podľa „nariadenia MV SR“, hoci už v počiatočných fázach sledovania jeho osoby mali mať príslušníci Policajného zboru informácie nasvedčujúce páchanie trestnej činnosti obvineným a odôvodňujúce začatie trestného stíhania podľa § 199 Tr. por. Na podporu svojej argumentácie obvinený poukázal na závery vyslovené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. augusta 2016, sp. zn. 2TdoV/12/2014 a z 15. apríla 2015, sp. zn. 1 Tdo 12/2015.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uznesenie krajského súdu a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III, ktorá uviedla, že dôkazy v trestnej veci obvineného boli vykonané a získané zákonným spôsobom. Príslušníci polície mali pred začatím trestného stíhania obvineného len informácie o možnom páchaní trestnej činnosti obvineným a nedisponovali žiadnym dôkazom, ktorý by ho aj z drogovej trestnej činnosti usvedčoval. Išlo o taký druh informácie, ktoré bolo potrebné operatívne preveriť a nejednalo sa o žiadne sledovanie osoby obvineného, tak ako sa snaží obvinený vykonštruovať. Úkony trestného konania, ktorými boli zaistené rozhodujúce dôkazy o trestnej činnosti obvineného, boli získané v prípravnom konaní, po začatí trestného stíhania vo veci samej a vykonané zákonným spôsobom podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. V celom trestnom konaní bol obvinenému poskytnutý zároveň dostatočný priestor pre realizáciu jeho práv a konanie pred súdom prebehlo za dodržania zásad kontradiktórneho procesu. Z uvedených dôvodov navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného je zrejmé, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 199 ods. 1 Tr. por. ak nie je dôvod na postup podľa § 197 ods. 1 alebo 2, policajt začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajt

trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie. O začatí trestného stíhania policajt upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Policajt doručí také uznesenie prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

Podľa § 199 ods. 2 Tr. por. policajt postupuje primerane podľa odseku 1, ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak ako z trestného oznámenia.

V trestnej veci obvineného bolo začaté trestné stíhanie postupom podľa § 199 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. uznesením vyšetrovateľa z 21. augusta 2015 (č.l. 3), t. j. deň nasledujúci potom, ako bol na Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, odbor kriminálnej polície doručený podnet na začatie trestného stíhania vypracovaný príslušníkmi II. oddelenia Národnej protidrogovej jednotky, Národnej kriminálnej agentúry PPZ MV SR (č. l. 1-2). Rozhodujúce dôkazy, na podklade ktorých bola aj neskôr konštatovaná vina obvineného súdom, boli získané pri úkonoch trestného konania (prehliadka osobného motorového vozidla a domová prehliadka dňa 15. októbra 2015), ktoré boli vykonané až po začatí trestného stíhania (dňa 21. augusta 2015) a postupom podľa Trestného poriadku. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že argumentácia obvineného o ním tvrdenom obchádzaní ustanovení Trestného poriadku o sledovaní osôb a vecí je neopodstatnená, pretože dôkazy o vine obžalovaného boli získané až po začatí trestného stíhania a postupom podľa Trestného poriadku.

V súvislosti s vadami vytýkanými dovolateľom a jeho právnou argumentáciou vychádzajúcou z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 2TdoV/12/2014 z 22. augusta 2016 a sp. zn. 1 Tdo 12/2015 z 15. apríla 2015) je žiadúce uviesť, že v trestnej veci obvineného nie sú právne závery vyslovené vo vyššie uvedených rozhodnutiach použiteľné, nakoľko v trestnej veci obvineného nebolo začaté trestné konanie vykonaním zaisťovacieho, neodkladného alebo neopakovateľného úkonu, hoci už predtým príslušníci Policajného zboru na podklade operatívno-pátracej činnosti (§ 38a zákona č. 171/1993 Z. z.) mali potrebné informácie o páchatelovi a trestnej činnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania. V trestnej veci obvineného bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 a 2 Tr. por., prakticky hneď potom, ako orgánom činným v trestnom konaní bol doručený podnet na začatie trestného stíhania a vydanie uznesenia o začatí trestného stíhania nebolo "pozdržané" na okamih vykonania neskoršieho úkonu a začatie trestného stíhania až vykonaním tohto neskoršieho zaisťovacieho, neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Tvrdenie obvineného o dobe jeho „nezákonného" sledovania políciou (podľa tvrdení obhajoby minimálne 4 mesiace), taktiež nemá oporu v predloženom spise, nakoľko prvotné podozrenia o páchaní drogovej trestnej činnosti sa vzťahovali na osobu Z. K. (úradný záznam zo 16. júla 2015, č. l. 520), ktorý bol podozrivý z nákupu prekurzorov na výrobu drog v Rakúsku a až neskôr (úradný záznam z 3. augusta 2015, č. l. 521) bola ustálená osoba obvineného ako subjektu podozrivého z toho, že spolupracuje s Z. K., na výrobe a distribúcii drog.

K námietke údajného nezákonného sledovania osoby obvineného, dovolací súd dodáva, že sledovanie osôb a vecí (§ 39 zákona č. 171/1993 Z. z.) ako jedného zo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti slúžiacej popri inom aj účelu predchádzania, zamedzovania a zisťovania páchatelov trestnej činnosti (§38a zákona č. 171/1993 Z. z.), je legálnym a legitímnym prostriedkom vybraných služieb policajného zboru, ktorý je príslušná služba oprávnená použiť aj pri odhaľovaní úmyselných trestných činov a ich páchatelov (§ 39 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z.) a dovolací súd na podklade vád uvedených obvineným v dovolaní, nezákonnosť sledovania jeho osoby nezistil. K viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, resp. vadami vytýkanými v dovolaní pozri aj rozhodnutie publikované ako R 120/2012.

Nakoľko obvinený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného K. Z. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.